

Ya Hep Gel Bana Ya da Git Sonsuzluğa

– Günesen · 05 Ağustos 2013

Ya Hep Gel Bana Ya Da Git Sonsuzluğa

Sen hayatımdan çıktıktan sonra ne önce kaldı ne de sonra

Kendimi kalabalığın ortasında bir başıma buldum
Daha az gülüyorum artık hatta bazen hiç gülmüyorum
Geceleri uyumuyorum, sabahları erken kalkıyorum
Ve hep seni düşünüyorum
O kadar işlemişsin ki ruhuma
Gündüz aklımda gece de rüyalarımda seninleyim
Hep aynısı bende en son gördüğüm gibi
Gözlerin kısık ve kahverengi, gülüşün muhteşem ve delirtici
Bakışların ise iç yakıcı ve kahredici, işte sen!
Sen busun sevgilim, sen muhteşemsin
Hatırında mıdır bilmem, ben sana 'muhteşemim' derdim
Sen ise mütevazıydın 'hayır ben muhteşem değilim' derdin
İşte o anlarda ben daha çok severdim seni
Daha çok işlerdin aşkımın kıvrımlarına
Daha derinden saldırırdın ruhuma
Ve sana bağlandığımı o anlarda kabul ederdim
Beni benden ederdin, hep derttin, hep hederdin aslında
Ama o kadar kenetlenmişim ki sana
Şimdi çok zorlanıyoruz kalbimle sensizliğe alışmaya

Teflonumu yanımda gezdirmiyorum mesela artık
Numaramı değiştirdim ve numaranı sildim
Alışmak için, kabullenebilmek için artık olmadığını
Seni başkalarına anlatırdım ya abarta abarta
Artık senden hiç konuşmuyoruz
Çünkü artık konuşmakta gelmiyor içimden
Sen benim son hikâyemdin ve mutsuz bittin
Ne anlatabilirim ki artık onlara senle ilgili?
Gittiğini mi, şu an başkasının elini tuttuğunu mu?

....

Ne güneş bana doğuyor gibi artık
Ne de bu beden bana ait gibi
Sensiz oluşumla, dayanamadığımı biliyorum sadece
Tek yaptığım şey ruhumu artık terk etmeni dilemek
Elimden gelende bu ya;
Ya hep gel bana ya da git sonsuzluğa

M EHMED

(Eski bir karalamaydı dostlar, bazı kısımları çıkardım saçmalamışım, artık sadece şiirsel bir değeri var bu satırların bende, demek ki artık sonsuzlukta... Bu şiirin ikincisini önümüzdeki günlerde beğenimize sunacağım... Şiirle ...)